

Glasnik sv. Josipa

2566

Glasnik sv. Josipa

Izlazi svaki mjesec u Zagrebu

Ciena mu je za godinu 1943.: Za Nezavisnu Državu Hrvatsku Kn 50.—; za Istru Kn 50.—, za inozemstvo Kn 50.—, za Ameriku Kn 50.—.

Naručbe, predplata i reklamacije šalju se na: Upravu »Glasnika sv. Josipa«, Zagreb, Frankopanska ulica br. 17 (Samostan ss. Milosrdnica).

Broj čekovnog računa 34.582.

DAROVI:

Darovali su za fond i proširenje »Glasnika sv. Josipa«: K. Z. Mikac 500 Kn. A. Vuković, Sl. Šamac 375 Kn. J. Cvetko, Zagreb 350 Kn. **Po 300 Kn:** F. Milković, Mokronog; A. Iveković, Kloštar Podr.; S. V. Oriovac. A. R. Jelska 240 Kn. **Po 200 Kn:** D. Badurina, Rumesić; Bol. ss. milosrd., Zagreb; K. Garafulić, Nerežišće; A. Jurković, Petrinja; C. Makovšek, Zagreb. **Po 100 Kn:** N. N. Požega; F. Restović, Čađavica; M. Krizmanić, Borovo; A. R. Jelsa; J. Mohorovičić, Indjija; M. Jokojtić, Virovitica; Preč. g. M. Jelenčić, Đakovo; Velč. Župni ured, Nart; C. Marić, Karlovac; Gosp. Popov, Zagreb; K. Tesar, Zagreb; M. Šerbetar, M. Bukovac; V. M. Galić, V. Ratkovac; L. Werte, Daruvar; M. Podvoršak, Zagreb; N. N. Zagreb; A. Vinak, Virovitica; N. N. Bribir; A. K. Lirca; M. A. Banja Luka. **Po 90 Kn:** M. Pavišić, Zagreb; S. A. Crikvenica; A. Car, Požega; A. Defilippis, Nerežišće 70 Kn. V. Kos, Zagreb 65 Kn. M. Pekić, Makarska 60 Kn. N. N. Požega 60 Kn. **Po 50 Kn:** A. Vrlić, Hrv. Karlovci; B. Malnar, Lokve; Obitelj Smrdel, Dolac; C. Matejčić, Požega; V. Šefčik, Vukovar; M. Nikolin, Adolfovac; Lj. Pintar, Zagreb; E. Petroci, Zagreb; M. Slogar, Vinagora; O. Pauluša, Zagreb; L. Soršak, Zagreb; A. Pinić, Krasić; B. Agičić, Vukovar; M. Risović, Sv. Jakov Šiljevica; P. Martinović, Ilok; S. Sargač, Koprivnica; Prof. V. S. Zagreb; J. Huzek, Zagreb; V. Koban, Zagreb; M. Batić, Zagreb; I. G. Zagreb; I. Juričić, Zagreb; F. Crnak, Donji Mosti; Z. Bubanj, Križišće; Z. Jezić, Klenovica; Preuzvišeni biskup Pušić, Hvar; J. Kljaković, Trpanj. **Po 40 Kn:** M. Antonić, Gradac; Ana Sabol, Bribir; A. Romozi, Daruvar; M. Romozi, Vel. Bastaji. **Po 35 Kn:** B. Lanović, Zagreb; F. Vuković, Zagreb. **Po 30 Kn:** S. Sladojević, Zagreb; A. Sklenar, Bos. Brod; M. Zaić, Zagreb. **Po 25 Kn:** Sestre Milosrdnice, Zagreb; M. Cipiko, Zagreb; A. Stiborsky, Zagreb; K. Munger, Zagreb; J. pl. Dolanjski, Sv. Jana. **Po 20 Kn:** Lj. Ladić, Vrbovsko; M. Brieković, Grede; B. Pustišek, Zagreb; M. Rakela, Novska; D. Brković, N. Gradiška; K. D. Gospodarić, Zagreb; E. Nikić, Zagreb. **Po 15 Kn:** J. Lukić, Doboj; R. Horvat, Zagreb; J. Horvatski, Subotica; P. Klaužar, Tuhelj 20 Kn.

Za crkvu sv. Josipa: Po 1000 Kn: Preč. g. M. Jelenčić, Djakovo; K. Jerger, Podgorač; A. Barbir, Zagreb 200 Kn. **Po 100 Kn:** N. N. Crikvenica; F. Milković, Mokronog; M. Campanelo, Klenovnik. **Po 50 Kn:** A. Devila, N. Gradiška; N. Miler, Zemun. S. Jurčić, Ledenice 30 Kn.

Za kruh sv. Ante: J. Šebalj, Zagreb 200 Kn. V. F. Stari grad 100 Kn.

Za dom biskupa Langa: M. Orlandini 50 Kn. N. Miler, Zemun 50 Kn.

Za pokrštenje crnaca: V. Šneler, Zagreb 200 Kn. S. Šimić, Ruma 100 Kn.

Za dom sv. Terezije za siročad: E. Petrović, Čepin 1000 Kn. A. Barbir, Zagreb 200 Kn.

Za bogoslova: Po 100 Kn: M. B. Dubrava; S. K. Zagreb; T. I. Glazdr. Zagreb; A. Kadić, Gospić.

Za razne svrhe: P. Topolčić, Sarajevo za postradalu siročad 200 Kn i za siročad u Leskovcu 200 Kn. M. Orlandini, Pučišće za beatifikaciju P. Barbarića 50 Kn. M. Kičinbaćin, Gola za mladomisnika konventualca 200 Kn.

ZAHVALNICE

Od svega srdca zahvaljuju Božanskome Srdcu Isusovu, dragoj Majci Božjoj sv. Obitelji, sv. Josipu, sv. Ante Padov., sv. Tereziji od Djeteta Isusa, sv. Ani, sv. Mihajlu i Gabrielu, sv. Krištoforu, sv. Nikoli, bl. Nikoli Taviliću, Tereziji Ledohovskoj, Petru Barbariću i biskupu Langu

GLASNIK SV. JOSIPA

LIST O KATOLIČKOM ŽIVOTU HRVATSKOGA NARODA

GODINA 71. **STUDENI** 1943 **BROJ 11.**

DOBRA PRIJATELJICA

Naša dobra prijateljica je smrt. Hm?!... Ta strahota, pa da je prijateljica! Vi katolički pisci ipak preblago gledate taj crni sviet. Igrate se riečima. Svatko se boji smrti kao najteže stvari na ovome svietu, pa kako da nam ona bude prijateljica? I oni, koji je žele, prestraše je se, kad dođe i presretni su, ako odgodi makar za koju godinu svoj zadnji neodgodivi posjet. Svima nam je poznata ona stara pripoviedka o seljaku, koji, kad mu je dodijao pretežki život, povika: »Gdje si, smrti, dođi, da se jedanput već sve svrši!« I dođe smrt, i upita ga zašto ju je zvao, a on reče: »Eto, da mi pomogneš nositi ovo drva, pa da idem kući.« Da, ova pripoviedka potvrđuje davnu istinu, da se svaki stanovnik zemaljske kugle boji smrti.

No kad je baš rieč o ovoj pripoviedci, ajde da je malo okrenemo: Kako bi se bilo svršilo, da je seljak malo bolje pogledao smrt, te je ozbiljno zamolio, da mu pomogne nositi drva? Pomogla bi mu bila nositi drva i život, i bilo bi mu lakše. Smrt bi mu postala prijateljicom. I tako ova priča tumači veliku istinu, koju može razumjeti svatko, tko je pri zdravoj pameti, a ima u duši barem neku količinu one ljekovite svete biljke, koja se zove vjera. Pa to onda ide ovako: Nekome je, recimo, život nepodnošljiv: »Jao, kad će se sve to svršiti? Hoću li ikada na zelenu granu? Ako se osvrnem na prošlost, vidim je punu križeva, nerazumievanja, neuspjeha. Budućnost će biti još gora. Kako ću dugo to trpjeti? Ovaj glad? Ove osobe? Ovoga muža? Ovu ženu? Ovu nezahvalnu djecu? Ovaj prezir viših i bogatijih, a gorih od mene? Ovu vječnu slabunjavost, za koju nemam sredstava, da je

samo i s mjesta maknem? Kako dugo sve to?« — Samo do smrti. Smrt će te svega toga osloboditi... »Da, ali? Ništa ali. Iza smrti nema više nijedne zemaljske nevolje. Da,... ali što onda? — Ništa, nego život vječni, sreća u gledanju našega vječnoga Otca. Da, ali kada? Eto vidiš, to se sada dade bar nekako izračunati. Ne samo izračunati, nego i približiti, primaknuti. Tako da bude iza nekoliko godina čistilišta ili nekoliko mjeseci, ili čak iza nekoliko dana. Ako smo pak jako nastrljivi u sticanju vječnih dobara, u dobivanju crkvenih oprosta i ostalih sredstava milosti, tad bi moglo biti da i izbjegnemo toj neugodnoj privremenoj tamnici, što se zove čistilište, pa da se odmah iza smrti stvorimo u liepome raju. Sve to poslije smrti. Vjera tako kaže. Mi nikako ne dozvoljavamo reći, da u to ne vjerujemo, a ipak se bojimo. Bojimo se mosta, koji vodi do te sreće. Bojimo se ruke, koja će nas tamo dovesti. Bojimo se smrti. Da, malo je tvrda ta ruka, ali barem znamo, kad ona jedanput prihvati, da je onda brzo gotovo. Da ta ruka to manje stisne, što smo je bolje pogledali. A gotovo i ne stisne, ako smo je svaki dan gledali, svaki dan se s njome sastajali. Običnim riečima rečeno: Dobro je, baš za utjehu života, svaki dan misliti na smrt. Osobito, kad nam se ta misao narine, t. j. kad je moramo promatrati kod svojih bližnjih, i to veoma često, gotovo svaki dan.

Ideš, recimo, na sprovod. Uljudan si čovjek, pa na sprovodu šutiš, ili samo posve tiho koju tu rieč progovoriš. I onda prebireš u mislima: Od čega je ova osoba umrla? Koga ostavlja za sobom? Što ostavlja? Kome ostavlja? Kojeg je razreda sprovod? Gdje će biti pokopana?... Onda možeš početi i ovako: Vidiš, kako je težko bolovala, a sada je sve gotovo... Ili: Puka sirotinja, dan za danom je gladovala..., Sad je sve svršeno. Ili: Riešila se obitelj svoga krvnika — Zar tako? Ne, to ne smijem misliti. A zašto ne bi smio, kad je doista tako. A možeš onda i ovako okrenuti: Hoće li se možda i moja obitelj riešiti krvnika, kad ja umrem? — Ili barem

odahnuti od moga jezika? — Ah, to nisu liepe misli... Onda daj ovako: Kamo će ovaj, što ga pratim?... Pa, tako, po svemu sudeći, baš ravno u nebo ne će. A zašto ne bi, pa bio je pošten čovjek? Da, da, ali za nebo?... Ne znam pravo — A ja? Da sad kojom nesrećom umrem? Jao, nisam siguran niti za čistilište, a kamo li za nebo. A zašto ne? Pa eto!... ovaj... ono... i savjest počne nabrajati... No pa što sad?... Uh, što sam išao na taj sprovod! Da sam radije ostao kod kuće ili otišao kamo na izlet... I onda te zato ne bi nikada smrt stigla? Vjeuješ li to? Ne! E, pa onda je ipak bolje dalje se s njome pogađati, ublažiti njeno kiselo i uglato lice.

Tako, iza osam dana (ti si međuto bio na izpoviedi, i liepo uredio račune s Bogom; na smrt nisi mislio, nisi imao kada) opet je sprovod. I ti ideš. Kako ne bi išao svome drugu, svome susjedu, prijatelju! Pozdravio si se s drugovima i stavio u red, pa idete. Glasba svira, a ti sve s njom u taktu liepo redaš misli... Aha, danas to nekako lakše ide. Uz glasbu je i misao na smrt ljepša i lakša... Mislim na smrt toga svog druga, pa po ljudskoj sebičnosti (a zašto ne bismo i u tome bili sebični) pomislim i na svoju smrt... Pa i to danas nekako lakše ide... Pa da, danas sam sigurniji barem za čistilište, izpoviedio sam se prošli Prvi petak i pričestio. A iza čistilišta u raj! A raj je vječna sreća... Ali najprije treba u zemlju među crve... Ah, pa ja sam kršćanin, tielo će biti blagoslovljeno, i mirno ležeći u grobu, ne će ništa trpjeti... Baš ništa!... Niti ovu zubobolju... Pa već zato je dobra smrt, pa da! A onda sve skupa svršava u nebu. Što svršava? Trpljenje! A što počinje? Liepi vječni život. Imat ću uviek neki fini ugodni osjećaj, recimo kao ova glasba?... Ne, još ljepše, puno ljepše! Ili kao da u samovozu letiš kroz mirisne vrtove, pune razcvalih ruža, paoma, badema, naranača, pa i našega mirisnog bosioka... Ah, ne valjaju poredbe! Sve je to drugčije... Nekako duhovno, što ja ne znam ni zamisliti, ali stalno je, da nadilazi sve sreće ovoga svieta. E, pa bar ću vidjeti, kako je to... i onako sam strašno radoznale ćudi. A smrt će mi otvoriti vrata u te neznane ljepote. Baš smrt... Pa baš nije ni tako strašna, već sada daje dobre misli... I čisto ti je žao, kad sprovod stane, pa moraš slušati kakav govor, koji riedko kada odgovara tvome duševnom razpoloženju. Htio bi nastaviti s onim svojim mislima... kao da ti se duši otvorio neki fini nepoznati ventil, pa sve misli idu nekud gore, sve više i više... A sve po onoj crnoj smrti. Ne, više i nije crna... Navečer ću nastaviti ovo liepo tkanje, što mi ga je ona na stanu moje duše razapela...

Pa da smrt nije dobra prijateljica?! I te kako dobra! Pokušajte se samo s njome upustiti u razgovor, pa ćete vidjeti. Netko je jednoć rekao, da mu se smrt pričinja kao neka vrlo živahna, jako stegnuta gospojica, koja uljudnim poklonom i finim smieškom otvara rajska vrata, prima dolaznike za ruku i privodi ih ravno k Otcu nebeskomu, da mu ih za vječnost predstavi.

Dobro je s njome se upoznati i sprijateljiti.

MARIJINA PORUKA IZ FATIME

Kako smo čuli, kad se presveta Gospa treći put ukazala svojim ljubimcima u Irijskoj kotlini, povjerila im je tajnu, o kojoj djeca nisu smjela ništa kazivati. Radi toga morala su mnogo trpjeti. Stajalo ih je to mnogo muka i patnja i mnogo suza. Ali djeca su bila i ostala vjerna Gospi i šutjela kao grob. S ovom tajnom pošli su Jancita i Franjo i u grob, a Lucija kasnije u samostan.

Prošlo je deset godina od rečene one godine, kad se presveta Gospa ukazivala nevinoj djeci u Fatimi. Lucija je bila u samostanu. Redovničko joj je ime Sestra Marija od Prežalostne. Njezin joj je izpovjednik naložio da napiše neke milosti, koje joj je Bog udielio. Među tim milostima bila je i tajna, koju je blažena Gospa odkrila djeci, i zapovjedila im, da o njoj šute. Redovnica nije znala, što bi. Nebeska Gospa im je zapoviedila, da o toj tajni ne govore ništa, a izpovjednik eto od nje traži, da je odkrije. Zato se 17. prosinca 1927. vruće molila Spasitelju Isusu Kristu u presvetom Sakramentu, neka joj kaže, što joj je učiniti. Isus Krist joj je očitovao, neka slobodno napiše, što se od nje traži, a i ono, što joj je Blažena Djevica odkrila i kazala, da toga ne očituje. O drugim stvarima neka i dalje šuti.

Tada je Lucija odkrila tajnu. A petnaest godina kasnije, kad joj je to zapoviedio biskup, a bilo je to 31. kolovoza 1941., odkrila je jedan dio »Velike tajne«, koju je djeci očitovala nebeska Gospa, kad im se treći put ukazala.

Evo, koja je to tajna:

Kad se Blažena Djevica treći put ukazala djeci, i poučila ih, kako će Bogu prikazivati svoje žrtve, opet je razkrilila ruke, kao ono u prvom i drugom ukazanju. Odraz svietla prodro je u zemlju, i djeca ugledaše veliko ognjeno more, u kojemu su tonuli crni, opaljeni đavoli i duše u ljudskom obliku, slične prozirnoj žeravici. Oganj ih je izbacivao na vrh, a onda su opet padale sa svih strana kao varnice u velikom požaru i opet tonule u ognjenom moru. Čuo se strašan jauk i naricanje puno boli i očaja, da se djeci od užasa ledila krv u žilama.

U taj čas je Lucija uzdahnula gorko »Ah«, što ga je čulo prisutno ljudstvo.

Đavole su djeca vidjela u gadnim i groznim oblicima strašnih nepoznatih životinja, ali su bili prozirni kao usijano uglevlje.

Taj strašni prizor bio je vrlo kratak. Lucija misli, da bi sve troje umrli od strave, da ih nije zaštitila blažena Gospa i ojačala obećanjem, da će doći u raj. Podigoše oči k Blaženoj Gospi, koja im puna dobrote, ali i tuge reče:

»Eto, vidjeli ste pakao, kamo odlaze duše biednih grješnika. Da ih spasi, Gospodin hoće da uvede na svietu pobožnost prema mome Bezgrješnom Srdcu. Ako se učini ono, što ću vam reći, mnoge će se duše spasiti i bit će mir. Ali ako se ne učini, ako ne prestanu vrieđati Boga, Božja Pravda će kazniti sviet novim i težim kaznama.

Bezbožnici širit će svietom svoje zablude, podizat će ratove i progonstva protiv Crkve, mnogi dobri bit će mučeni, Sveti Otac imat će mnogo da trpi...

Ovaj rat će se brzo svršiti. (Govori Gospa o svjestkom ratu, koji je još 1917. trajao), ali ako ne prestanu vrieđati Gospodina, ne će proći mnogo vremena, i za sliedećega Pape započet će drugi gori rat. Kad ugledate noć osvietljenu nepoznatim svietlom, znajte, da je to znak, koji vam daje Bog, da je blizu kazna svieta radi tolikih njegovih zločina, kazna ratom, glađu i progonstvima protiv Crkve i protiv Svetoga Otca... Ja ću zatražiti Posvetu svieta momu Bezgjršenomu Srdcu i naknadnu Pričest u prve subote u mjesecu. Ako se poslušaju moji savjeti, bit će bič uklonjen ili ublažen. Inače...

Sada se obzorje smračilo... No onda sinu zraka svietla, i Gospa reče: »Napokon će pobiediti moje Bezgrješno Srdce.«

Presveta Gospa je još djeci nešto rekla, čega ne znamo, a onda im je zapoviedila, da toga ne kažu nikomu.

Malo kasnije je još rekla: Kad molite Krunicu, recite na koncu svake desetice: »O moj Isuse, oprosti nam naše griehe; očuvaj nas od ognja paklenoga. Dovedi u raj sve duše, osobito one, kojima je veća potreba Tvoga milosrđa.«

Dvadeset pet godina je prošlo, što je presveta Djevica objavila djeci ovu tajnu, o kojoj smo govorili. Rat, za koji je rekla, da će se brzo svršiti, bio je svjetski rat, koji je bjesnio 1917., kad se sve ovo zbivalo u Fatimi. I doista, taj se rat brzo iza toga svršio. Onda je sjedio na Petrovoj Stolici Papa Benedikt XV. Poslije njega bio je Papa Pijo XI. Za njegova vladanja došlo je do velikoga, strašnoga sadašnjeg rata. Svi mi osjećamo, svi proživljujemo strahote njegove, ali i vidimo, da se ljudi nažalost ne popravljaju, da se odvraćaju od Boga mjesto da se obraćaju k njemu, ostavljaju svojih zloća i opačina i da mu služe.

Blažena Djevica je očito rekla, da je ovaj rat sa svim svojim strahotama kazna za griehe. To je vremenita kazna, a ne poprave li se ljudi, doći će i vječna u paklu. Zato je Gospa pokazala ljubimcima svojim, dječici onoj, i pakao, da vide sve grozote u njemu. Presveta Gospa nam dakle u ljubavi svojoj poručuje, da je strahoviti ovaj rat kazna Božja za opačine naše, za griehe, kojima sviet vrieđa Veličanstvo Božje. O, da ljudi shvate i k srdcu uzmu ovu poruku dobre naše Majke iz Fatime, da se obrate opet k Bogu, koga su ostavili, da prestanu griešiti! To je sigurno, da ćemo doći do toliko žuđenoga mira, ako sviet prestane vrieđati Boga svojim griesima. »Ako se poslušaju moji savjeti, poručuje nam dobra nebeska Majka, bit će bič

uklonjen ili ublažen. Inače...« Mora nešto grozno, nešto užasno da nas iza toga »inače« čeka, kad je to izrekla naša Majka na nebesima, koja imade za nas tako milosrdno srdce, koje nas toliko ljubi.

Gospa je spomenula i neki znak, po kojemu će ljudi znati, da dolazi drugi, gori rat od prvoga. Koji je to bio znak? Gospa je rekla: »Kad ugledate noć osvietljenu nepoznatim svietlom, znajte, da je to znak, koji vam daje Bog, da je blizu kazna svietu radi tolikih njegovih zločina, kazna ratom, gladu...« I doista. Godine 1938. pojavila se noću od 25. na 26. siečnja neka čudnovata svjetlost, koju su učenjaci okrstili imenom »polarnoga svietla«, ali svjetlosti ove nisu znali protumačiti. Vidjela ju je i Lucija, sada Sestra Marija od Pržalostne, i u njoj prepoznala onaj Božji znak, pa je bila uvjerena, da će doskora buknuti rat, za koji je rekla, da će biti strašan. I malo iza toga započeo je ovaj rat, doista strašan rat.

Dalje ćemo, dadne li dobri Bog, izvješćivati o događajima u Fatimi sliedeće godine.

DOBRI STARI VARAŽDINCI

Sa svoje magistratske sjednice, održane dne 10. siečnja 1866., obraća se poglavarstvo i zastupstvo grada Varaždina s nekom molbom na tadašnjega zagr. nadbiskupa i kardinala Haulika, u kojoj govori vrlo liepo o pobožnosti i o nabožnom osjećaju svojih Varaždinaca.

Tude čitamo:

»... Ponizno podpisano poglavarstvo i zastupstvo sl. i kr. grada Varaždina smatra se moralno prinuždenim osobitu svoju pozornost obratiti na nabožnu indi najplemenitiju ćut sugrađanah svojih, koja im — kako je obće poznato — veoma krasni moralni značaj podieluje.

.... Ako sjajnost obredah svete rimokatoličke crkve slavu Božju i Svietost njegovoga jedinospasonosnoga nauka uobće umnožuje, koliko više kadra je ovakova sjajnost svete ove svrhe promicati i spasonosni njihov uspjeh osigurati u gradu, kojega pučanstvo pobožnu svoju ćut i iskreno poštovanje liepih obredah svete rimokatoličke crkve tako izgledno zasviedočuje, kao što to iskreno bogoljubni varaždinci činiju«. (Acta G. Haulik, sv. 17., u arkivu zagr. nadbiskupije).

Ovako liepo govori o nekadašnjim Varaždincima njihov gradski magistrat u rečenoj molbi, koju su podpisali tadašnji gradski načelnik Mijo Košćec, gradski kapetan Vjekoslav Zadravec, senator Marko Tkalec, veliki bilježnik Slavoljub Kušter, te starješine Mato Weber i dr. Skender Halter.

Mi pak tome dodajemo sa svoje strane: Nekada se znala čuti rieč, da je grad Varaždin po množini svojih crkava i crkvica, po veličini i značenju svojih crkvenih ustanova, te po krasnoj pobožnosti svojih građana »mali hrvatski Rim«. I mi mu želimo, da mu taj častni naslov nikada ne potamni.

RAZGOVORI S HRVATSKIM MAJKAMA

11. RED U ODGOJU

Red ima vrlo veliku i važnu ulogu u životu, a isto tako i u odgoju djece. To vi, drage hrvatske majke, i same znadete iz svagdašnjeg izkustva.

Jedna latinska poslovica veli: Red vodi k Bogu, Red je duša svega. To znači, da red vodi k svakomu dobru, a nered ruši i uništava svako dobro. Tu istinu je posebno naglasio i sv. Pavao apostol, kad je napisao: »A sve neka bude dostojno i uredno.« (I. Kor. 14. 40).

Red znači prije svega mudrost. Kad gledamo prirodu Božju, u njoj nalazimo zakoniti red, koji nam odkriva mudrost Stvoritelja svieta. Svaki stvor stoji u prirodi na svome mjestu i živi po stalnom redu. Bez toga reda ne bi priroda mogla obstojati, ona bi morala propasti. Dok taj zakoniti red slavi mudrost Stvoritelja, on ujedno i podržaje obstojnost svieta.

Red je moć i snaga. Uzalud bi netko imao i najveću moć, ako bi upravljao i vladao bez ustaljenog reda, njegova vlast bi morala brzo propasti. Nered ne ujedinjuje, ne gradi, nego razgrađuje i najveću vlast. A i u životu pojedinog čovjeka, ako u njegovoj djelatnosti ne vlada red, razcjepkat će se njegovo djelovanje i ostat će bez uspjeha i koristi. Svaki pojedini dan ostaje nekoristan, ako se vrieme ne upotriebi po nekom redu.

Red je dalje ljepota. Zašto je tako liepo zvjezdovito nebo, zašto su liepe šume, livade, zasijane oranice i sve drugo u prirodi? Zbog reda, koji u njima vlada. Red stvara sklad, povezuje bezbroj stvari u jedinstvo, i taj sklad nam se dopada, on nam se mili i mi se ljepoti prirode divimo. A i za crkvu, za kuću, za stan, za selo, za grad kažemo, da su liepi samo onda, ako je u njima sve na svome mjestu u uzornom redu.

Red je na koncu i velika krepost. Za čovjeka, koji u svome životu sve radi u pravo vrieme, na pravom mjestu, na pravi način i s pravom nakanom, svatko će priznati, da je uredan, t. j. krepostan čovjek. Još više vriedi to za nutrinju čovjeka, za njegovu dušu. U duši pripada prvo mjesto Bogu. Zatim dolazi izpred vremenitog ono, što je vječno, izpred tjelesnog ono, što je duševno, izpred novca i drugoga zemaljskog blaga sâm život i zdravlje. U kojoj duši vlada ovakav red, u njoj cvate svaka krepost. Naprotiv u čovjeka, koji ne živi po ovakovu stalnome redu, razvija se svaki nered,

svaka opačina i svakojako zlo. I dok uredna krepostna čovjeka svatko cieni i štuje, do neuredna čovjeka nitko ništa ne drži.

Vi od srca želite, drage hrvatske majke, da vam sva djeca postanu pravi tvrdi značajevi. Eto vam još jednoga moćnog sredstva u odgoju. Učite ih od malena u svemu na red.

Ne zaboravite prije svega da dadete svojoj djeci dobar primjer, što se reda tiče. Neka bude zato u kući, u sobi, u kuhinji, u dvorištu, u vrtu, svuda sve na svom mjestu, sve u redu. Uviek čisto i čitavo, pa bilo ono i zakrpano. Neka bude u domaćem životu neki dnevni red, po kojem se živi. Treba znati, kada se ustaje, a kada ide na počinak, kada je vrieme ručka i večere, kad se mora raditi, a kada odmarati i zabavljati. Sve u svoje vrieme. I takav red se ima stalno držati. Djeca taj red gledaju i po primjeru roditelja i sami polagano ulaze u uredan život.

Ali treba djecu i izravno odgajati za red. Diete, bilo ono maleno ili veliko, ima svoje stvari na određeno mjesto stavljati, svoje odielo čuvati i čisto držati, kućnomu dnevnom redu u svemu se prilagoditi. Dok ide u školu, mora je točno polaziti, da nikada ne zakasni, iz škole se ravno kući vraćati, kod kuće prije svega svoje zadaće učiti i napisati i t. d. Isto tako se mora diete priučiti, da na vrieme i točno ide u crkvu, da se ondje uredno vlada i sve vjerske dušnosti u redu obavlja.

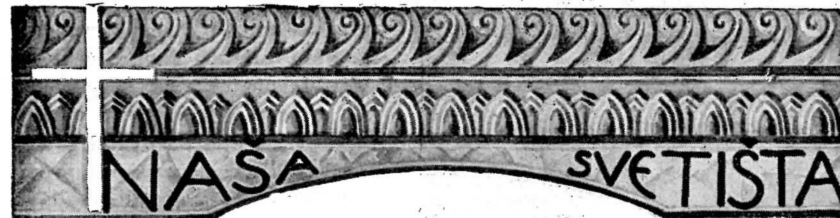
Uztrajnim i promišljenim odgojem za red steći će vam djeca i potrebitu mudrost, po kojoj će uređivati svoj život, steći će i ćudorednu snagu da vremenom vladaju i da ga dobro izkoriste, steći i smisao za ljepotu, koju svaki red stvara, i na koncu, postat će im red u svemu, malom i velikom, pravom životnom potrebom, koja će ih učiniti krepostnim ljudima.

»Čuvaj red i red će tebe sačuvati« — kaže jedna stara poslovica. Naučite svoju djecu, da u svemu čuvaju red, da ih red sačuva i učini tvrdim značajevima.

PREDPLATNICIMA I POVJERENICIMA!

Radi pravovremenog upozorenja javljamo, da će Glasnik sv. Josipa u godini 1944. opet izlaziti u svojem prijašnjem, dapače i većem obliku, za kojim smo svi: uredničtvo, uprava, a i svi predplatnici uzdisali. Trebat će, dakle, veća količina papira, koji je već sada poskupio za 100%. U istom razmjeru poskupilo je i tiskanje Glasnika, kao i sve ono, što je potrebno u radu oko njega. No ni kod toga ne će ostati, jer ciene vrtoglavom brzinom rastu. Radi svega toga prisiljeni smo povisiti predplatu našega Glasnika u godini 1944. na Kn 120.— godišnje, što se predplatnicima i povjerenicima već sada saobćuje, da znadu. Težke sadašnje prilike traže od nas mnoge žrtve, dodajmo k ostalima još ovu, koja će obogatiti samo našu vlastitu dušu.

Uprava Glasnika sv. Josipa.

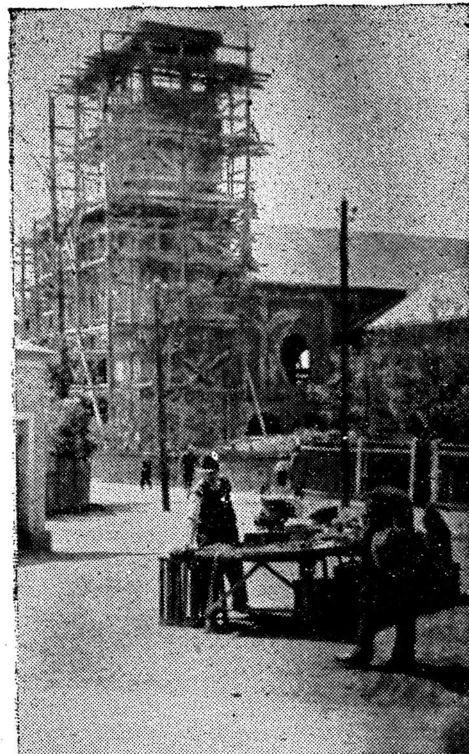
TAVILIĆ

Tavilić! Liepo hrvatsko ime. Još daleko ljepše zvučit će, kad budemo mogli reći: Sveti Taviliću, moli za nas! O tome se i radi. Moramo uprieti sve sile, da nam sveta Crkva proglasi svetcem toga našeg blaženika, jeruzalemskog mučenika. K toj svrsi najbolje će pomoći crkve, koje budemo nazvali njegovim imenom. Naša Kustošija već se dala na taj posao. Evo što piše njezin odbor:

HRVATI KATOLICI!

Godina je dana prošla, što smo se obratili na Vas za pripomoć gradnje župne crkve Bl. Nikole Tavilića u Kustošiji. Bila je tada gradnja tek na temeljima. Ove godine možemo Vam pokazati i njezinu sliku. Hvala Bogu, gradnja je pri svršetku. Prebrodili smo do sada sretno sve potežkoće, koje su radi ratnih prilika bile česte i velike. Nu mi se nismo dali smesti. Kad se radi za slavu hrvatskog blaženika, našega Šibenčanina, onda nije ništa težko ni nepremostivo, pa bilo to i u danima ratnih težkoća i neprilika. Požrtvovnost, vjera i pouzdanje katoličke Hrvatske nije ni ovaj puta zatajila. Razumievanjem Hrvatske državne vlade, Preuzv. Gosp. Nadbiskupa, Preč. prv. Kaptola, Zagrebačke gradske obćine, obćine Kustošija, te plemenitih darovatelja, crkva našega blaženika sagrađena je. Ona je jedan od najljepših spomenika obnove Nezavisne Države Hrvatske, a sigurno je, da će i u daljnjem obstanku naše državnosti Bl. Nikola biti naš moćan zagovornik pred gospodinom Bogom.

Nu, crkva treba i doličan unutrašnji uređaj. Ako je vanjštinom liepa, unutrašnjošću mora upravo osvajati. Spomenici se grade za stoljeća. Da izdrže stoljeća, moraju biti trajni i vriedni. Zato se ponovno obraćamo na Vaše plemenito i darežljivo srdce, da nam svojim doprinosima pomognete urediti unutrašnjost crkve. Trebat ćemo oko dva milijuna Kuna za oltare, prozore, propovjedaonicu, izpovjedionice, krstionicu, klupe i t. d. Svota izgleda velika. Ne smeta nas. Mi znademo, da je vjerska sviest Hrvata katolika još veća i ponosnija.

Gradnja crkve bl. Tavilića u Kustošiji.

Ime darovatelja od 1—10 tisuća Kuna, bit će upisano u posebni album župne crkve. Ime darovatelja od 10—50 tisuća Kuna, na posebnu ploču u crkvi, a ime darovatelja od 50.000 Kuna, na posebni prozor župne crkve. Za sve darovatelje bez razlike služit će se kroz godinu dana od 14. XI. 1943. svake subote u pol 7 sati sv. misa.

Bl. Nikola Šibenčanin neka obilno vrati svim darovateljima svojim zagovorom.

Za odbor gradnje

Vilim Cecelja.

U ovom broju Glasnika umetnuti su čekovi, na koje se šalju prinosi za crkvu bl. Tavilića. Molimo predplatnike Glasnika, da ne bi na ove čekove slali predplatu.

MARIJINI VITEZOVI

Pripoviest iz 13. stoljeća. — Felix Nabor.

Nastavak.

6. poglavlje.

U poganskom gaju

Već je prošlo nekoliko tjedana, što Vitez Grgur živi na poluotoku. Upravo se htjede brodom vratiti u Danzig, izviestiti tamo o svemu komptura i dovesti svećenika, s kojim će završiti djelo obraćanja.

Žalostilo ga, što mu poslanje nije bilo okrunjeno uspjehom, kako je želio. No još više ga je boljelo, što nije pronašao svetoga gaja, u kome se vršilo pogansko bogoslužje i odakle je Ergwe sijao sjeme osvete.

Kako mu nije do sada uspjelo pravim putem doći do cilja, odluči po služit se varkom, premda je inače mrzio na zaobilazne puteve.

One večeri, prije odlazka, hinio je umornost. Zato se, čim je zamračilo, povuče u svoju sobu. Gunar i Etzel ostadoše u velikoj dvorani. Mjesto da nastave veselu pijanku, oni se, kad nastade tama, popnu na svoje konje i odjašu iz grada. I Grgur ostavi grad. Sliedio ih je ali pješke. Radi opreza stavio je na sebe oklop, kacigu i plašt, i opasao se mačem sa zlatnim držkom. Premda je napeto motrio i gledao naokolo, ne odkrije braće. kao da ih je zemlja progutala.

Zlovoljan zbog toga upravi korake prema moru, da promatra Vodanov brežuljak. Braća su ga dosad odvraćala od toga brežuljka, pa baš to mu se učini sumnjivim. I doista! Put nije bio tako opasan ni težak, kako su ga oni nastojali prikazati. Štoviše, bio je ugodan. Na širokom vrhuncu moglo je liepo stati desetero ljudi. A morali su oni od vremena do vremena i dolaziti ovamo.

Naokolo ležale su nagorjele cjepanice, u sredini bilo je nekakvo ognjište, Grgur nije sebi mogao razjasniti, čemu ono služi. Napokon prestade o tome misliti — ta na tome poluotoku bilo je toliko tajni i zagonetaka! On stupi posve na rub brežuljka, gdje su se stiene strmo spuštale u dubinu. Gledao je sada noćno more, nad kojim su se provlačili razkidani oblaci i svaki čas zasjenjivali mjesec.

More se u nedogled prostire pred njegovim nogama.

Gledajući ga u njegovoj mrkoj krasoti i ljepoti zaboravi Grgur svoju braću i sve oko sebe. U njegovoj duši talasale su se misli velike i snažne poput onih valova dolje.

Kako je liepo stanovati uz more pa vaditi iz njega dragocjeno blago: ribe, zlatnožuti jantar, pa i samo zlatno zrnje. Ali još je ljepše iztraživati dubinu ljudskih duša i hvatati ih zlatnom udicom vjere. Kako je plemenito izvlačiti na vidjelo sakriveno blago: istinitost i čistoću, poniznost i vjernost, što ih je dragi Bog kao dragocjene dragulje stavio u dušu svakoga čovjeka. »Pa i kod mojih zemljaka ima toga blaga,« mislio je Vitez Grgur, samo je zatrpano muljem i pieskom, blatom i kalom, što ga je u njihova srdca staložilo staro pogansko ludilo. Zato ne može biser ni zlatno zrnje prodrieti na svietlo. No ja ne ću mirovati, dok ne izcrpim sav taj talog, ne ću mirovati, dok se ne vidi čisto dno, dok sunce Božje ljubavi ne zasja u njihovim dušama.

S tom odlukom odkine on svoj pogled od veličajnog mora. Već htjede ostaviti Vodanov brežuljak, kad li mu zastade noga. Opazio je, kako na iztočnoj strani suklja u vis krvavo rumenilo. Svojim sokolovim okom razpozna, da tamo gore mnoge vatre. Grane drveća svietlile su se u noćnoj tami kao da su u vatri pozlaćene, dok su stakla poput vatrenih stupova stršila k nebu. **Nastavit će se**

ZAHVALA SV. JOSIPU

Garešnica: Svome velikom zaštitniku svetomu Josipu zahvaljujem za dvie velike milosti po njegovu zagovoru primljene:

Prva je milost, što mi je očuvao župnu crkvu i župu u Slavoniji, gdje sam prije bio, jer su i crkva i župa bile u velikoj opasnosti za ratnih dana 1941. godine.

Druga je milost, što je spasio jednu meni veoma blizu obitelj iz ratne pogibelji u Srbiji, te su se svi živi i zdravi vratili u Domovinu.

Virgil Markuš, župnik.

Nema biede, gdje Josip vlada, gdje je Josip postavljen nad sv. Crkvom, nad kršćanskom obitelji, nad svetinjom kršćanske duše. U sv. Josipa bit će uviek kruha, makar nad ljudima i zemljama svuda naokolo lebdjela bieda i propast. Koliki su to sami oćutjeli u duševnim i vremenitim potrebama! Kamo sreće, da i mi sa sv. Crkvom idemo k Njemu i kod njega »kupujemo žito«!

Baur, »Razsvietli se« II. dio, str. 290

NAŠI MILI POKOJNI PREDPLATNICI

Ana Kauka, Sarajevo; Stjepan Horvatić, Voloder; Luka Kupareo, Milna; Anka Eterović, Selce; Berta Gotić, Hrvatski Karlovci; Ana Beuk, Vinkovci; Nikola Barišić, Karlovac; Rozalija Sokolić, Novi Vinodol; Marija Korotaj, Zagreb; Gertruda Kodrić, Zagreb; Stjepan Njilicaj, Šid. — Pokoj vječni daruj im Gospodine i svjetlost vječna svietlila im. Počivali u miru! Amen.

PISMO »NAŠEGA« BOGOSLOVA. Dragi dobročinitelji! Nemoguće mi je svakomu posebice se javiti i zahvaliti na ljubavi i dobroti Vašoj. Ne nalazim dovoljno rieči zahvalnosti, kojima bih izrazio svoje iskreno i duboko poštovanje za susretljivost i darove, kojima mi pomažete, da dođem do željenog cilja. Ne mogu drugo, nego se od srdca pomoliti i zahvaliti dragomu Bogu i dragomu sv. Josipu za svakoga od vas. Potaknut zahvalnošću prema Bogu i prema Vama, dragi dobročinitelji, mogu sa sv. Pavlom opetovati: »Obradovah se vrlo u Gospodinu, što je opet procvalo staranje vaše za mene... Ne govorim radi oskudice, jer se ja navikoh biti zadovoljan onim, što imam. Znam i postiti, znam i obilovati: u svemu i u sve sam se uputio, i sit biti, i gladovati, i obilovati i oskudievati. Sve mogu u onome, koji me kriepi... Ne kao da tražim dara, n e g o t r a ž i m p l o d a, koji neka se umnoži na vaš račun... A Bog moj — i vaš — izpunit će svaku potrebu vašu po bogatstvu svojem u slavi, u Kristu Isusu«. (Filiplj. 4, 10—20). — Marijinoj Kongregaciji gospođa u Novoj Gradiški, Osnovnim školama: Oriovac, Brod, i drugima, čč. sestrama, kao i svima ostalim darovateljima, hvala od srca! Kad mi Bog da, da budem svećenik, sjetit ću vas se u svojim molitvama. Molite i vi za mene, jer mi ovoga najviše treba! Vaš bogoslov

NOVE KNJIGE

BARABAN. Dobra knjiga velika je sreća. No kad je dobra knjiga još i vrlo liepa i kad se i po više puta može čitati bez odaha, tada je to dvostruka i stostruka sreća za svakoga, koji je čita, kao i za narod, u kojem je niknula. Takva je knjiga Baraban, roman s otoka Hvara, što ga je napisao O. Rajmund Kupareo, dominikanac. Čitaoci Glasnika prepoznat će u tome imenu i jednoga od naših suradnika. U Barabanu, dočarani jakim umjetničkim stilom, izkrsavaju pred našim zadivljenim očima junaci romana, poredani oko Križa Gospodnjega, koji nose, prate i pjevaju mu u noći od Velikog četvrtka na Veliki petak. Ali ne samo oni. Pisac nam je tako uzbudio duh, da uz njih, po njima i s njima gledamo sva davna pokoljenja hrvatskoga naroda, kako kroz stoljeća istim žarom, istim korakom, istom pjesmom na ustnama, po istim cestama uz Jadran stupaju i slave Spasitelja svoga i suzama zalievaju Muku Njegovu. U tom njihovu oduševljenju uvjeriš se živo i stalno, jer si vidio i osjetio, da je hrvatski narod doista srastao sa svojom vjerom katoličkom, da je njome napojio i natopio svoje običaje, svoje pjesme, dušu svoju. Dok čitaš ovu knjigu, hvata te želja, da u sebi izpraviš sve, što se ne slaže s toplinom te divne vjere hrvatskih pokoljenja i da još više poradiš oko toga, da ta vjera u narodu hrvatskom ostane tvrda i stalna, te da je ne obori nikoja, ni nova ni stara oluja. Knjiga se naručuje kod Družtva sv. Jeronima, Zagreb, Trg kralja Tomislava br. 21 ili kod pisca: Naklada »Istina«, Zagreb, Kažotićev trg br. 4 Maksimir. Ciena knjizi je 120 Kuna.

DR. HIJACINT BOŠKOVIĆ O. P.: Sjedinjenje s Bogom. Želite li svoj duhovni život postaviti na čvrste temelje, želite li pružiti srdcu stalnost u nemirima današnjice, tad naručite ovo djelo. Napisao ga je dugogodišnji urednik naše jedne asketsko-mističke revije »Duhovnog života« O. Hijacint Dr. Bošković, dominikanac. Već samo po tome možete zaključiti, koliku vam bogatu zbirku savjeta i uputa za duhovni napredak pruža ova knjiga. Ovo će djelo postati knjigom vaših svagdanjih razmatranja, mjesečnih obnova i godišnjih duhovnih vježba. Naručbe prima Dominikanska nakla »Istina«, Zagreb, Kažotićev trg br. 4. Ciena po komadu Kn 180.—, uvezano Kn 230.—.

FATIMA — MARIJA GOVORI SUVREMENOM ČOVJEČANSTVU. Opet jedna knjiga o fatimskim događajima. Izcrpljivo i kritički prati pisac Dr. Srećko Zamjen fatimske događaje od njihova prvog početka, pa u godinu 1941., kad je sestra Lucija odkrila neke dielove »velike tajne«, da napokon u trećem dielu pod naslovom »Preporod« razloži veliki utjecaj fatimskih događaja na duševnu obnovu Portugala, po želji svetog Otca i cieloga svieta. U Dodatku navedena je obilna literatura portugalskih izvora i Nacrt za govore u čast Gospi, a sve zaokružuje zaglavak »Marija — vladarica svieta«. Knjigu oživljava sedam jasnih i ugodnih crteža, a na koncu je dodano 25 slika posebno tiskanih. Tko hoće da podpuno zađe u duh fatimskih događaja, da ih proživi kao da im je prisustvovao, neka pročita ovu knjigu. Nadamo se, da će i ova knjiga pospješiti, da se izpune želje naše nebeske Majke i da se svietu vrati žuđeni mir. Knjiga se naručuje kod: Dobra štampa, Zadruga s o. j. Požega. Broj ček. računa 39583. Ciena je knjizi 150 Kn. S. B.

Izašao je drugi svezak ascetike: GORE SRDCA od Msgra Bože Ivaniša, Banja Luka, Nazaret.

Pisac u obliku pitanja i odgovora sustavno obrađuje postizavanje savršenstva putem redovničkih zahtjeva. Temelj mu je ljubav kao sadržaj kršćanske savršenosti. Zatim navodi redovničko pravo Crkve koja osniva i nadzire redovničke zajednice. Govori o zvanju, novačtvu, zavjetima obćenito i napose, o dužnostima i povlasticama, o materijalnoj upravi i moralnoj, te o iztupu iz reda. U dodatku razlaže o izpoviedi, pričesti i slobodi savjesti redovnika. Brzom snalaženju vrlo pomaže izcrpljivo stvarno kazalo.

Djelo je našoj bogoslovnoj književnosti upravo potrebno, jer nijedna tiskana pravila naših redova i kongregacija ne donose cjelovitu crkvenu nauku i postupak s redovnicima. Taj pak trebaju ne samo slabi i opori članovi za svoju obranu, odnosno popravak, nego i najbolji, i njihovi poglavari za podpuno vršenje dužnosti. Osobito svaka redovnica, ako želi dobro shvatiti, vjerno i izpravno vršiti svoje ustanove, neobhodno joj je potrebna ova knjiga.

Kako se redovničtvo, hvala Bogu, i kod nas brojno razvilo, to je priručnik vrlo dobro došao duhovnoj pastvi, jer se mogu lako iz njega držati propisane pouke dvaput mjesečno. Veselit će se i rodaci redovničkih osoba, što će sada moći pravo shvatiti život svojih milih.

Ne izričemo ovime svoga potpunoga suda o djelu, nego ga samo najavljujemo. A tko pozna pisca i njegov jezgroviti način, već mu je i ovo dosta, da knjigu objeručke primi.

Ciena je u današnjoj skupoći — za knjigu od 300 str. gustoga tiska na manjoj četvrti — začudno malena 135 Kn u poluplatno, a u platno 150 Kn. — Naručuje se kod pisca. Josip Vrbanek D. I.

PO DOMOVINI

1. IZ POGLAVNIKOVA GOVORA. Hrvatska je mati, a nema matere, koja svome sinu ne bi oprostila zablude, koja ga ne bi prigrlila na svoje grudi u času, kad joj prilazi, kad joj dolazi, i kad se pod njezino okrilje stavlja.

Hrvatski državni zakoni, hrvatske oružane snage, hrvatska vlada, hrvatska država zajamčuje život, slobodu i povratak natrag svakome onome, tko ostavi šume i pođe da brani i štiti Hrvatsku, da brani i štiti hrvatsko more, hrvatski Jadran. Svakome tko se povrati u normalni život.

2. ŠTOVATELJIMA PRESVETE EUHARISTIJE! »Bog sakriven u Euharistiji središte je naše svete vjere. Podajmo pred Njim na koljena kao apostoli i mučenici, kao sveti Otci pape u svojim bazilikama, kao monasi u pustinjama, kao redovnici i redovnice u samostanima, kao ratnici na bojnim poljanama, kao učenjaci na svojim katedrama i kao množtvo na ulicama.« Tako misli Pijo XII., tako govori Papa dušama, koje Bogu služe u duhu i istini.

Već trinaest stoljeća hrvatski je narod vjerno i odano sliedio upute svetih Otaca na stolici rimskoj. Spomenik ove vjernosti i ljubavi je i kapela »Corpus Domini«, koju je sagradilo zagrebačko Družtvo sveudiljnoga klanjanja na uspomenu ove 1300 godišnjice usred našega bielog Zagreba, dakle u srdcu Hrvatske. Velikom požrtvovnošću katolika ciele Domovine uspjelo je tu kapelu učiniti biserom crkvene umjetnosti, no time je završen samo jedan dio svrhe, za koju je sagrađena.

Drugi, glavni dio rada tek se sada počinje: Kapela »Corpus Domini« treba da postane središtem euharistijskoga života uvođenjem Vječnoga klanjanja. — Ove smo rieči izvadili iz poziva, što ga je Družtvo sveudiljnoga klanjanja razaslalo svim katoličkim organizacijama i školama, da se pridruže vječnoj straži Presvetoga u kapeli »Corpus Domini«. Ako do koga nije dopro taj poziv, evo mi ga pozivamo, neka se prijavi i neka bude sretan, što smije sudjelovati u tom liepom i uzvišenom poslu.

Tko hoće da redovno sudjeluje kod klanjanja, neka se prijavi svojoj organizaciji, a ova će sve urediti s odborom Družtva sveudiljnog klanjanja Zagreb, Frankopanska 17.

3. IZ OKRUŽNICE PROTIV NEČEDNOG ODIEVANJA OD PREUZV. G. NADBISKUPA DR. ALOJZIJA STEPINCA: Nikada nije kršćanstvo imalo nešto protiv toga, da se ljudi, bili mužki ili ženske, pristojno i ukusno odievaju, jer je odielo od Boga dano, da se čovjek zaštiti od nepogoda vremena i da se može pristojno kretati u družtvu. Ali tko će pošten zaniekati, da odielo, kako se danas oblači jedan dio našega ženskoga svieta,

nije nikakav ukras, nego bezstidnost i izazov javnome moralu. Ono, što se danas događa po javnim kupalištima, dokazuje takovu bezsramnost stanovitog diela našega ženskoga svieta, da ju Bog mora kazniti prije ili kasnije. Nije bilo dosta, da su se ženske počele oblačiti u mužka odiela tobože radi zimskog športa, nego i sada, u ljetno doba, a u doba obćenite skupoće i najteže ekonomske krize, mora se naći novac za kojekakve hlače i druge smiešne stvari, makar stradale radi toga i gladovale čitave obitelji i narod, i makar se znade, da tih stvari ne iziskuje nikakova stvarna potreba, nego pomanjkanje svakoga stida i sliepo oponašanje novotarija, došle one od kuda mu drago. Što da govorimo o drugim nekim stvarima? Svatko razuman znade, da se prazna duša i srdce ne može izkititi nikakovim vanjskim pomagalima prema riečima apostolovim: »Ne kitite sebe izvana...., nego kitite onoga sakritoga, onoga čovjeka srdca, što je s nerazpadljivim nakitom krotka i mirna duha. To je pred Bogom dragocjeno. Jer su se tako nekada kitile svete žene, koje su se uzdale u Boga, pokoravajući se svojim muževima« (I. Petr. 3, 3.—5.).

Nije bez razloga rekao netko, da je odielo jedne žene kazalo njezina poštenja, a drugi netko, da moda nije ništa drugo nego histerija, koja se pretvorila u tkaninu. Već bi to moralo biti dovoljno svakoj kćeri hrvatskoga naroda, da se uzbudi u njoj zdravi ženski i hrvatski narodni ponos, pa, kao što je dosada bila robinja mode, odsada bude gospodarica svoje volje, odievajući se onako, kako pristojnost zahtieva, a interes vlastite duše, te interesi Božji i narodni, traže.

4. PRIENOS TIELA SV. DOMINIKA. Danas je Italija gotovo najviše izvrgnuta napadajima iz zraka. Da ne bi nastradao grob sv. Dominika, general dominikadskoga reda o. Martin Lillet, otvorio je umjetničku grobnicu svetčevu i prenio svetčevo tielo u novu sigurniju grobnicu, koja je sagrađena kao podzemno sklonište. Prenosu svetih ostataka tiela bile su prisutne i građanske i crkvene vlasti.

Vlastnik: Samostan milosrdnica u Zagrebu, Frankopanska ul. 17. — Častna majka Rozalija Ugarković, vrhovna glavarica. — Urednik Dr. Josip Lončarić. — Tisak Narodne tiskare, Kaptol br. 27. — Za tiskaru odgovara: Rudolf Vedo, Kaptol br. 27.

Suhopolje: za ozdravljenje kćerke **Ana Gross**
Kraljevica: na primljenim milostima **Ivana Turina**
Vinkovci: za mnoge milosti **Elizabeta Rukovanjski**
Zagreb: za uslišane molbe **Glavaški Marija**
Brod na Savi: za ozdravljenje kćerke **Štefančić Marija**
Osiek: za uslišanu molitvu i što je muž riešen vojske **Terezija Beer**
St. Mikanovci: za sretan porod kćeri **A. W.**
N. Kap. Batrina: za mnoge milosti u težkim časovima i za pomoć u bolesti meni i djeci **Mariaj ud. L.**
Karkanovci: za pomoć u nevolji **Karolina Dobaš**
Osiek: za pomoć u svim nevoljama i potrebama **Marija Wingert**
Osiek: za ozdravljenje sinčića **Obitelj Obertlik Ivan**
Ilača: za pomoć u mnogim težkim časovima **Mara Švajberić**
Uljanik: što mi muž nije stradao, nego se sretno vratio iz vojske kući **Vida Terezija**
Bos. Brod: za ozdravljenje očiju **Stunković Adica**
Drenovci: za pomoć u mnogim nevoljama **Katica Kurbanović i Josipa Šumanovac**
St. Mikanovci: za mnoge primljene milosti **Marica Beč**
Zagreb: za uslišanu molitvu **Gjureković Slava**
Drenovci: na primljenim milostima **Terezija Inhof**
Sl. Požega: za sretan porod i sve ostale milosti **Ana Bosančić**
Podgrađe: za sretan povratak sinova iz vojske **Amalija Flanjak**
Petrijanec: za ozdravljenje i druge milosti **Štriek Terezija**
Oriovac: za mnoge milosti **Caldarević Manda**
K.: što se majka živa i zdrava povratila s puta kući **S. G.**
Pakrac Poljana: za mnoge primljene milosti **Agneza T.**
Marijin Dvor kraj Daruvara: za mnoge uslišane i primljene molitve **F. C. n.**
Valpovo: za ozdravljenje muža, što nije bio ove zime pozvan u vojsku i za mnoge druge milosti **M. M.**
Zagreb: za dvie primljene milosti **I. Š.**
Koprivnica: na primljenim milostima **Katarina Kompari**
Zagreb: za sretan porod **Anica Veljača**
Zagreb: za sve primljene milosti **A. N. M. B.**
Sr. Rača: za uslišanu molitvu **Ivković Sofija**
Vareš: za ozdravljenje sinčića **Matić Mandalena**
Varaždin: što smo se živi spasili iz velike opasnosti **Obitelj J. Orešković**
Peteranec: za mnoge milosti osobito za poboljšanje zdravlja **C. P.**
Vrbanja: što smo bili očuvani od odmetnika **T. S.**
Široko Polje: za pomoć u raznim neprilikama i potežkoćama **N. N.**
Novska: za pomoć u velikoj potrebi i za sretno položeni izpit **Josip Kasa**
Podgradje: za ozdravljenje od tifusa, iako više nije bilo nikakve nade **Ana Mihaljević**
Gjurgjevac: što sam našla izgubljenu stvar **K. K.**
Sv. Đurđ: za sretan povratak muža iz borbe **Ljubica Andrašević**
Novo Ličko Selo: za sve primljene milosti **Josipa Horvat**
Niemci: za sretan uspjeh operacije i druge milosti **Eva Tomašević**
Zagreb: za sve primljene milosti **Lucija Fridrich**
Zagre: što sam se izbavila od velike nesreće **Irma Vrbanac**
Ogulin: na uslišanoj milosti i što je sin sretno položio izpit, te se nakon dugog lutanja povratio kući **K. V.**
Gor. Jelenska: za uslišane molitve **M. Pleše**
Sv. Ivan Žabno: za pomoć u mnogim potrebama i primljenim milostima **Polić Ivka**
Virovitica: za sretan povratak sina iz robstva i druge primljene milosti **Š. K.**
Miholj. Martinci: za sretan porod i pomoć u raznim nevoljama **Stjepan i Bara Gotić**
N. Kapela Batrina: za mnoge milosti i pomoć u raznim nevoljama i tugama **V. R.**
Novi: za primljene milosti **Paulina ud. Mudrovčić**
Zagreb: za mnoge primljene milosti **E. D.**

Sarajevo: na primljenoj milosti — **Anka Andrić**
Zagreb: za pomoć kod izpita — **D. D.**
Osiek: za ozdravljenje — **Valerija Gasteiger**
Banja Luka: za primljene milosti — **P. Papić**
St. Gradac: za pomoć u velikoj nevolji — **Marija Panadinović**
Travnik: za primljene milosti — **N. Ružić**
Zagreb: za ozdravljenje od težke bolesti — **L. P.**
Retkovci: za pomoć u velikoj kušnji — **Marija Solarević**
Petrinja: za ozdravljenje od težke bolesti i za druge primljene milosti — **Anka Bifl**
Vinkovci: za izpunjenje velike molbe — **Zlata Markotić**
Striživojna: za ozdravljenje muža i za sretan porod — **Josip i Anica Polić**

Mjeseca studenoga 1943. god. slavi se u Crkvi katoličkoj:

1\. P. **Svi sveti.** — (Ev.: Osam blaženstva Mt. 5., 1—12).
2\. U. Dušni dan: spomen vjernih mrtvih, koji trpe u čistilištu.
3\. S. Hubert, biskup. — Malahija, biskup.
4\. Č. Karlo Boromejski, biskup u Milanu. — Emerik.
5\. P. Zaharija i Elizabeta, roditelji Sv. Ivana Krstitelja ☽
6\. S. Leonardo, opat.

7\. N. **Nedj. 21. po Duhov. Ev.: Priča o kralju i dužnicima. (Mt. 18., 23-35.) - Engelbert, bisk.**
8\. P. Sever i tri drugara, mučenici (»Četiri okrunjena«).
9\. U. Posveta crkve Presv. Odkupitelja. — Teodor, muč.
10\. S. Andrija, Avelinski sveć.
11\. Č. Martin vojnik, zatim biskup rodom iz Panonije.
12\. P Martin I. papa. — Bl. Gracija iz Boke Kotorske. ☺
13\. S. Stanislav Kostka novak D. I. — Didak, brat Franj.

14\. N. **Nedj. 22. po Duhovima. Ev.: Porez. novac (Mt. 16., 14—20).** Bl. Nikola Tavilić, rođen u Šibeniku, mučen 1391 u Jeruzalemu
15\. P. Albert Veliki, bisk. i crkv. uč. — Didak, brat franjevac.
16\. U. Gertruda, redovnica. — Edmund, nadb.
17\. S. Grgur Čudotvorac, biskup.
18\. Č. Posveta bazilike sv. Petra i Pavla u Rimu.
19\. P. Elizabeta, kći ugar. kralja Andrije. ☾
20\. S. Feliks de Valois prizn. i osn. reda.

21\. N. **Nedj. 23. i posljednja po Duh. Ev.: Isus proriče propast Jeruzalema i sudnji dan (Mt. 24., 15—35.).** — Prikazanje Bl. Dj. Marije.
22\. P. Cecilija, djev. i muč.
23\. U. Klement I. papa. — Felicitas. muč.
24\. S. Ivan od Križa, sveć. reda karm. i crkv. učit.
25\. Č. Katarina, djev. i muč.
26\. P. Ivan Berchmans, klerik D. I. — Silvestar, opat.
27\. S. Virgilij, biskup. — Barlaam i Jozafat. ●

28\. N. **Prva nedj. Adventa ili Došašća Gospodnj. Ev.: Isusovo proročanstvo o sudnjem danu. (Lk. 21., 25—33).**
29\. P. Saturnin, muč. — Saturnin, biskup.
30\. U. Andrija, apostol, brat sv. Petra.

Osim toga slavi se po narodnom kalendaru: 4. studenoga: Dragutin, Dragan, Dragica. — 7. Anđelko. — 9. Božidar. — 11. Davorin. — 28. Državislav.